

TRANSGENDER: Zegt God hier iets over in de Bijbel?

Vroeger zagen de Grieken hun lichaam als een gevangenis en de dood als een bevrijding. In de Bijbel laat God ons zien dat Hij anders naar ons lichaam kijkt. Ons lichaam is waardevol. Ons lichaam zegt iets over ons en onze bestemming. Het is een integraal onderdeel van wie we zijn. Het is onmogelijk onderscheid te maken tussen mijn 'belichaamde ik' en mijn 'echte ik'. God heeft gekozen om jou een man of een vrouw te maken. Gods plan voor je leven is niet alleen verbonden met je achtergrond, je ervaringen, je gaven en talenten, maar ook met je man-zijn of je vrouw-zijn. Daarom heeft God je een mannelijk of een vrouwelijk lichaam gegeven. We komen tot bloei wanneer we leren om wat God voor ons gekozen en gegeven heeft te omarmen en erin te leven. Voor sommigen kan dit ingewikkeld zijn en een grote uitdaging. Maar we kunnen Gods wijsheid en goedheid wel vertrouwen. Daar gaat dit gedeelte over.

Hier, zoals nu de gewoonte is, gebruiken we woorden zoals **geslacht** en **seks** om aan te geven of iemand biologisch een man of een vrouw is. Het woord **gender** wordt soms nog wel gebruikt als synoniem voor geslacht (de originele betekenis, vooral in de Engelse taal) en soms, vooral in de laatste decennia, als het innerlijke gevoel van man-zijn of vrouw-zijn, inclusief de rol en gedragingen die daarbij passen (de nieuwe betekenis). De huidige opvatting is dat je gender-beleving bepaalt of je een man of vrouw bent, of iets ergens daar tussenin, en niet je biologie. Is dat zo? Deze vraag wordt in de Bijbel niet zo gesteld. Er is dus ook geen *direct* antwoord op die vraag - net zoals we over anticonceptie, voltooid leven, internetgebruik, kernwapens en veel andere belangrijke onderwerpen ook geen *direct* antwoord vinden in de Bijbel. Maar relevante richtlijnen en principes kunnen we wel vinden. Wat voor aanwijzingen heeft God ons in de Bijbel gegeven om ook over deze onderwerpen Zijn goede wil te kunnen volgen?

1. Welke relatie is er tussen onze gevoelens en de werkelijkheid?

Wat je voelt is reëel - maar wat je voelt bepaalt niet de werkelijkheid. Iemand kan zich een kat of dolfin voelen (en dat gevoel lijkt voor die persoon reëel – hij voelt iets echt), maar de werkelijkheid is dat hij een mens is en geen dier. Voorheen dacht iedereen dat het geslacht waarmee je geboren werd, bepaalde of je een man of vrouw was. En dat er kennelijk iets aan de hand was met het *denken* van die persoon als hij dit anders ervoer, niet met zijn of haar *lichaam*.

De hamvraag is: Wat bepaalt wie ik ben, mijn *denken* of mijn *lichaam*? Of meer algemeen, hoe bepaal je wat de 'echte werkelijkheid' is? Misschien klinkt het een beetje filosofisch, maar toch moeten we daar beginnen om te begrijpen wat God in de Bijbel over ons zegt. Waar zoek je waarheid over jezelf? Zoek je het *in jezelf* (wat je over en vanuit jezelf denkt en voelt) of *buiten jezelf* (wat anderen, God, de natuur over je zeggen)? Dit verschil is super belangrijk!

Ons denken is het probleem: Sinds de zondeval zijn we onzeker over onszelf - de één meer dan de ander. Adam en Eva verborgen zich voor God - ze keken plotseling anders naar hun lichaam en schaamden zich. Waar zit het eigenlijke probleem? Was het lichaam van Adam en Eva oorzaak van zonde? Nee, hun lichaam zag er niet ineens anders uit, hun *denken* was veranderd. Wie Gods Woord serieus op zich in laat werken, ziet al snel dat de oorzaak in ons denken ligt. Kijk maar naar Gods commentaar vlak voor de zondvloed: "*En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot*

was, en dat al de **gedachtespinsels** van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren” (Gen. 6:5). Jezus zegt dat dat wat uit het hart van de mens voortkomt, hem verontreinigt (Mat. 15:18). Paulus zegt niet veel anders als hij in Efeze 2:1-3 spreekt over ons verleden, dat we ‘de wil deden van het vlees en van de **gedachten**’, ‘overeenkomstig de tijdgeest’. Die tijdgeest lijkt steeds te veranderen (net als de mode, dat maakt ons extra onrustig en onzeker), maar de satan zit daarachter: hij wil het prachtige beeld van Gods schepping kapotmaken. Wie onzeker is over zichzelf, hoort bij de eerste slachtoffers.

2. Kom je transgenders tegen in de Bijbel? – Deuteronomium 22:5

Afkeer of je niet comfortabel voelen met het geslacht waarmee je geboren bent, kan geen nieuw verschijnsel zijn. Vanaf de zondeval is elke vorm van ‘anders’ voelen en denken mogelijk. In de loop van de tijd hebben afwijkingen van het ‘normaal’ hun eigen naam gekregen. Gedurende vele jaren werden transgendergevoelens beschreven als een *psychologische stoornis*, een genderidentiteitsstoornis (Gender Identity Disorder). Gedurende de laatste jaren, werd deze naam vervangen door de medische term *genderdysforie* om het diepe gevoel van afkeer/verwarring te beschrijven dat iemand ervaart met het geslacht van zijn of haar lichaam. Gaat Deuteronomium 22:5 over iemand met genderdysforie oftewel een transgender?

“De kleren van een man mogen niet door een vrouw gedragen worden, en een man mag geen vrouwenkleding aantrekken, want ieder die dat doet, is voor de HEERE, uw God, een gruwel.”

Dit verbod uit de Wet van Mozes gaat over mensen die zich willen kleden als leden van het andere geslacht. Sommigen denken dat dit verbod alleen is bedoeld om een gedrag in een bepaalde afgodendienst te voorkomen. Dit is gezien de context van het hoofdstuk onwaarschijnlijk. Het werd altijd gelezen als een verbod op travestie. **Travestieten** vinden er plezier of opwinding in om kleding van het andere geslacht te dragen. Travestieten vallen vandaag ook onder de transgenderparaplu, maar kunnen zich nog steeds identificeren met hun geboortegeslacht. Veel transgenders dragen die kleding om andere redenen, juist omdat ze zich niet comfortabel voelen met hun geboortegeslacht. In de Bijbel komen we nooit termen tegen zoals genderdysforie, travestiet of transgender. Er is wel de aanmoediging om, in elke cultuur, een duidelijk uiterlijk verschil tussen mannen en vrouwen te laten zien – bijvoorbeeld door in de cultuur erkende kleding (Deut. 22:5) of haarstijlen (1 Kor. 11:14-15). Voor God is het verschil tussen de seksen belangrijk.

3. Wat maakt een mens tot man of vrouw?

Mannen en vrouwen hebben grote overeenkomsten. Ze zijn op gelijkwaardige wijze waardevol in Gods ogen: Eva werd uit de zijde van de man genomen, niet uit zijn voeten of zijn hoofd. Ze kunnen dezelfde gaven en talenten hebben, ze kunnen dezelfde geestelijk gaven van God ontvangen. Tegelijkertijd laten de Bijbel en de natuur zien dat mannen en vrouwen ook verschillen. Het verschil is heel duidelijk biologisch te zien (en zit ook in de genen). Sociale studies tonen ons dat er tussen de doorsnee man of vrouw ook psychologische verschillen zijn. De Bijbel laat ons zien dat het verschil meer dan biologisch en psychologisch is. Toen Adam en Eva zondigden, riep God Adam, de man, als eerste ter verantwoording: “Waar ben je?” (Gen. 3:9). Waarom Adam? Dit had niks met biologie of psychologie te maken. Mannen en vrouwen hebben in Gods ogen hun eigen positie en verantwoordelijkheid. Gods plan voor je leven heeft ook te maken met je man-zijn of je vrouw-zijn.

Nadat God de dieren had gemaakt, zei God tegen Zichzelf, “Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis... En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; *mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen*. En God zegende hen en God zei tegen hen: *Wees vruchtbaar*, word talrijk, vul de aarde...” (Gen. 1:26-28).

God heeft de mens niet geschapen naar Zijn beeld door ze 'groot en klein', of 'zwart, bruin en wit' of 'denkers en voelers' te maken. Vanaf het begin ontwierp Hij de mensheid in een tweedeling: mannen en vrouwen. Waarom? (a) Om iets van Zichzelf op twee verschillende manieren te tonen *en* (b) om samen vruchtbaar te kunnen zijn. We zien dus dat volgens de Bijbel het man-zijn en vrouw-zijn ook met vruchtbaarheid verbonden is, met biologie dus. Je lichaam laat zien dat je een man of een vrouw bent.

Er zijn biologische verschillen tussen een man en een vrouw. Onze verschillen gaan verder dan onze seksuele organen. Er zijn zeker 6500 genen bij die verschillen betrokken: die genen worden bij mannen anders afgelezen dan bij vrouwen. Hart- en vaatziekten verlopen bij mannen en vrouwen heel verschillend, autisme komt bij mannen veel vaker voor dan bij vrouwen en zo valt er veel meer te zeggen. Alle cellen van je lichaam hebben of een mannelijke of een vrouwelijke imprint – dat kan niemand veranderen. Gemiddeld zijn mannen groter, sterker, agressiever dan vrouwen. Sommige medicijnen werken veel beter voor mannen dan voor vrouwen (en andersom). Mannen of vrouwen zijn niet verwisselbaar, en dat is ook in de Bijbel duidelijk te zien.

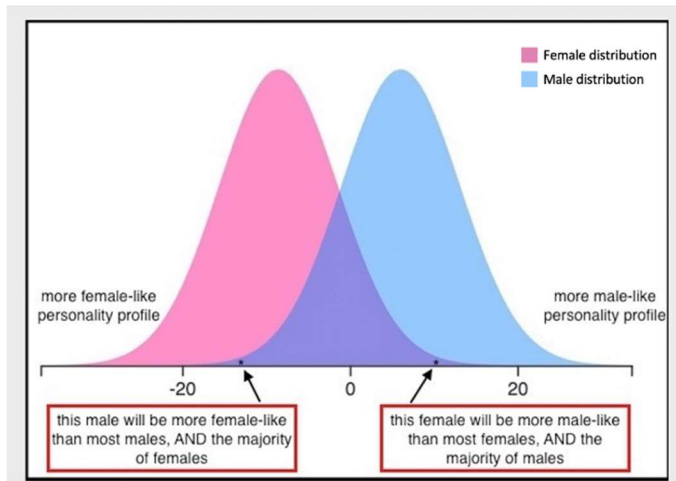
God heeft elk persoon uniek geschapen. Ons lichaam spreekt: het geeft ons informatie over ons ras, onze lengte, de kleur van onze ogen, onze unieke vingerafdruk en ook of we man of vrouw zijn. God Zelf heeft die keuzen voor ons gemaakt. Een christen gelooft dat God hem of haar – en zijn of haar lichaam - met een doel heeft geschapen. We doen er daarom goed aan ons lichaam en het biologische geslacht dat daarbij hoort te omarmen als een geschenk van God, en ervoor te kiezen daarin te leven.

4. Ezaü en Jakob – mannen met mannelijke en vrouwelijke trekjes

Ezaü en Jakob waren broers, de twee zonen van Izak en Rebekka. Ze waren zeer verschillend (Gen. 25:24-28 en 27:1-39). Ezaü was behaard, een jager, vaak buiten of bij zijn vader. Jakob had een gladde huid. Hij was het geliefde kind van zijn moeder. We lezen dat hij soep kookte, misschien had hij dit van zijn moeder in de keuken geleerd. Ezaü had meer wat we 'mannelijke trekjes' zouden noemen, Jakob had meer 'vrouwelijke trekjes'. Beiden waren jongens die, met hun verschillen, mannen werden: "Toen die jongens groot werden, werd Ezaü een man ervaren in de jacht, een man van het veld. Jakob echter was een oprecht man, die in tenten woonde" (Gen. 25:27).

Hoe reëel zijn mannelijke en vrouwelijke trekjes? Veel gender-stereotypen zijn aan een bepaalde tijd en cultuur gebonden. En toch hebben bevolkingsonderzoeken aangetoond dat sekse-gebonden verschillen in **personaliteit** en **voorkeuren** *onafhankelijk* zijn van **sociale invloeden**. Wanneer de sociale invloeden worden afgezwakt (zoals in de noordelijke landen van Europa), nemen de verschillen in sekse-gebondenheid in feite toe. Bijvoorbeeld, meer vrouwen blijven kiezen om in de zorg te werken, en meer mannen bij IT. Dit onderzoeksresultaat werd niet verwacht.

Een vrouw kan meer mannelijke trekjes (personaliteit en voorkeuren) vertonen dan de meeste vrouwen en zelfs meer dan de *gemiddelde* man, maar ze blijft een vrouw (zie het klein sterretje aan de rechterkant in het grafiek). Evenzo kan een man meer



vrouwelijke trekjes (personaliteit en voorkeuren) tonen dan het meeste mannen en zelfs meer dan de gemiddelde vrouw, maar hij blijft een man (zie het sterretje op de linkerkant in het grafiek). Personaliteit en voorkeuren (wat sommigen 'gender-identiteit' noemen) bepalen dus niet onze sekse (man- en vrouw-zijn). Dit is ook duidelijk te zien bij Ezau en Jakob.

Bron: <https://quillette.com/2019/09/24/no-one-is-born-in-the-wrong-body/>

5. Kan ons lichaam tegen ons liegen?

Zou het kunnen zijn dat onze geest/psyche eerder liegt dan ons lichaam? Dat is een inzicht uit de trauma-therapie: dat onze geest de herinneringen kan hebben verdrongen, maar ons lichaam liegt niet, dat zendt signalen uit (pijn, spanning, fysieke ongemakken). Slachtoffers van incest of seksueel geweld kunnen erover meepraten. Omdat onze verdrongen emoties ergens in ons lichaam zijn opgeslagen. Onze geest is veel meer te beïnvloeden door de cultuur en tijdgeest dan ons lichaam. Ons lichaam liegt niet.

6. Is geslacht binair (man/vrouw) of een spectrum? – Galaten 3:28

Sommige mensen denken dat toen God de mens schiep, Hij meer dan twee seksen (meer dan binair) in gedachten had. Dat God genderdiversiteit in allerlei variaties voor ogen had. God schiep niet alleen licht en donker, maar ook de schemering. Niet alleen zee en land, maar ook moerassen, tussengebieden (Gen. 1 en 2). De verschillende Bijbelse referenties naar 'ontmanden' (Deut. 23:1; Jes. 56:1-5; Matt. 19:12, Hand. 8:26-40) worden dan ingevuld als een bewijs van diversiteit in het geslachtsspectrum, er is dus meer dan 'man en vrouw'. Klopt deze uitleg van de Bijbel?

Twee geslachten: In Genesis 1 en 2 is het duidelijk dat God twee typen mens maakte: man en vrouw. De twee samen konden kinderen krijgen. Gods 'oorspronkelijke perfectie' wordt als **binair** beschreven. Jezus verwijst daarnaar in Mattheüs 19:4.

Ontmanden zijn geen derde sekse: Bijbelse referenties naar 'ontmanning' gaan over mensen met verschillende seksuele problematieken, van mensen die vaak ook onvruchtbaar zijn. Wat we vandaag interseksueel noemen (vroeger 'hermafrodiët') zou daar ook bij kunnen horen. Toen Jezus een antwoord gaf over het huwelijk en echtscheiding (Matt. 19:3-12), sprak Hij over drie typen van ontmanden. Zo gaf Hij drie redenen waarom sommigen niet zouden trouwen: (1) "Want er zijn ontmanden die uit de moederschoot zo geboren zijn" – sommigen zijn geboren met een vorm van gebrokenheid die het huwelijk voor hen ongeschikt of onmogelijk maakt. En (2) "er zijn ontmanden die door de mensen ontmand zijn" – hier gaat het letterlijk over gecastreerde mannen (dat gebeurde soms aan oosterse hoven), en figuurlijk over mensen die sociale redenen hebben waardoor het huwelijk voor hen onmogelijk wordt. En (3) "er zijn ontmanden die zichzelf ontmand hebben om het Koninkrijk der hemelen" – hier gaat het over mensen die zich door God geroepen voelen om geen huwelijk aan te gaan.

De ontmanden zijn geliefde en gewaardeerde mensen. Gods zorg en aandacht voor een Ethiopische ontmande is hiervan een duidelijk voorbeeld (Hand 8:26-40 - vergelijk Jesaja 56:3-7). Maar nergens worden ontmanden als een 'derde sekse' of een 'tussensekse' gezien. Ze worden nooit als Gods 'oorspronkelijk perfectie' beschreven.

Is geslacht niet meer van belang? In Galaten 3:28 lezen we: "Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; *daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw*; want allen bent u één in Christus Jezus." Dit is geen relativisering van de

bestaande ordeningen. Het laat duidelijk zien dat om christen te worden, om deel uit te maken van het Lichaam van Christus, ras, sociale status of geslacht geen rol spelen. Iedereen is bij de Heer Jezus welkom. Iedereen mag God dienen.

7. Hoe belangrijk is ons menselijk lichaam in Gods ogen?

Onze huidige lichamen zijn materie, in de woorden van de apostel Paulus 'aardse kruiken' of een 'aards huis' of een 'tent'. Dit in contrast met onze toekomstige, onsterfelijke, verheerlijkte lichamen (2 Kor. 4:7; 5:1-4). De lichamelijke opstanding van de Heer Jezus en de toekomstige opstanding van gelovigen en ongelovigen laat zien dat er een nauwe connectie is tussen ons huidige lichaam en ons verheerlijkte lichaam. Wat zegt de Bijbel over ons huidige lichaam?

Paulus schrijft: "Jullie denken: Het maakt niet uit wat we met ons lichaam doen, want dat zal later toch verdwijnen. Jullie denken: Ons lichaam hoort bij de aarde, net als het voedsel waar we van leven. Maar zo is het niet... Jullie weten dat jullie lichaam heilig is. Want de heilige Geest is in jullie lichaam gekomen, toen God jullie die Geest gaf. Jullie zijn niet meer van jezelf. Jullie zijn van Christus. Want Hij heeft jullie gekocht door voor jullie te sterven. Eer God dus ook met je lichaam" (1 Kor. 6:13, 19-20 BGT). We zijn dus tijdelijke rentmeesters van het ons door God gegeven lichaam, geen eigenaars. Paulus zegt zelfs dat hoereren geen zonde *met* je lichaam is, maar *tegen* je lichaam (1 Kor. 6:18). Geldt dat niet ook voor het willen aanpassen van je lichaam aan je denken? Moet je je lichaam niet veeleer eer bewijzen?

Het lichaam van elke mens, ook van de Heer Jezus, is waardevol en belangrijk. Het is essentieel om aan Gods roeping voor onze levens te voldoen. Ons lichaam is een deel van wie we zijn – daarom spreekt de Bijbel vaak over de opstanding; van Jezus, van gelovigen en ook van ongelovigen. Als je de seksuele dimensie van je lichaam afwijst, wijs je een belangrijk deel van jezelf af. Leren je lichaam te accepteren, inclusief je door God gegeven seksualiteit, is leren je 'authentieke zelf' te zijn en in je door God gekozen bestemming te wandelen. Lees en denk over de volgende relevante Bijbelteksten:

Ons lichaam is voor de Heer: "*Het lichaam is echter niet voor de hoererij, maar voor de Heere en de Heere voor het lichaam*" (1 Kor. 6:13).

Ons lichaam is met Christus verbonden "Weet u niet dat *uw lichamen* leden zijn van Christus? Zal ik dan de leden van Christus nemen en die maken tot leden van een hoer? Volstrekt niet!" (1 Kor. 6:15). Onze verbondenheid met Christus is meer dan figuurlijk of geestelijk. Die is heel reëel. Christus maakt ook gebruik van ons lichaam.

Ons lichaam is een tempel van de Heilige Geest: "Of weet u niet, dat *uw lichaam* een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?" (1 Kor. 6:19). Gods Geest woont niet alleen als een idee in ons denken of in onze hersenen, maar woont in ons lichaam.

Jezus is de eigenaar van ons lichaam: "U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in *uw lichaam* en in uw geest, die van God zijn" (1 Kor. 6:20).

Met ons lichaam kunnen we God aanbidden: "Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om *uw lichamen* aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehagelijk: dat is uw redelijke godsdienst" (Rom. 12:1).

Hoe belangrijk was het menselijk lichaam voor de Heer Jezus? De manier waarop de Bijbel het menselijk lichaam van de Heer Jezus beschrijft, laat zien dat het essentieel was voor zijn missie. Zie bijvoorbeeld de volgende teksten:

Incarnatie: “En het Woord [Jezus] is vlees geworden en heeft onder ons gewoond...” (Joh. 1:14). Let op: Jezus heeft geen vlees ‘aangedaan’ (alsof je een jas aantrekt). Hij is vlees ‘geworden’.

Verlossing: “Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft...” (1 Petr. 2:24)

Opstanding: Er was een leeg graf. De steen was weggerold om dat te laten zien: Jezus was lichamelijk opgestaan. Toen Hij aan de discipelen verscheen, dachten ze “dat ze een geest zagen.” Maar Jezus was geen geest. Hij was lichamelijk opgestaan, en het was belangrijk voor de discipelen om dat te begrijpen. “Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.” Om het nog duidelijker te maken, “zei Hij tegen hen: Hebt u hier iets te eten? En zij gaven Hem een stuk van een gebakken vis en van een honingraat. En Hij nam het aan en at het voor hun ogen op” (Luk. 24:37-43). Jezus was ‘lichamelijk opgestaan’ maar wel met een getransformeerd lichaam (1 Kor. 15).

8. Wat hebben gender-ideologie en vroeg christelijke gnostiek in gemeen?

In de huidige gender-ideologie vind je die geringschatting van het schepselmatige bestaan terug in de sterke relativering van de binaire ordening man-vrouw. Die tweedeling man-vrouw wordt als sterk beperkend ervaren. Sommigen spreken in dit verband over de ‘dictatuur van de natuur’, waarbij de voorgegeven biologische werkelijkheid vooral als een beperking wordt gezien.

De parallel van de vroegchristelijke gnostiek met de huidige gender-ideologie ligt vooral in de geringschatting van de materiële werkelijkheid, van het schepselmatige bestaan. Dat leidde er bij de gnostiek toe dat men poneerde dat de Schepper-God een lagere god was (Demiurg) dan de Vader van Jezus Christus, de allerhoogste God.

De zondeval bestaat dan hierin dat de mens gevallen is in het materiële bestaan en zich niet meer bewust is van de goddelijke vonk die hij in zich meedraagt. De verlossing die Jezus Christus brengt is dan bewustwording van deze gevallen staat. Verlossing is dan ‘verlichting’. Verlossing is ook bevrijding uit de materie. Vandaar ook de ontkenning van de gnostici dat Jezus Christus “in het vlees” gekomen is (1 Joh. 4:1-6). Johannes en de Vroege Kerk hebben dit gedachtengoed sterk bestreden.

9. In een verkeerd lichaam terecht komen - is dat ooit mogelijk?

De **zondeval** heeft Gods perfecte schepping verstoord. Gebrokenheid heeft ook onze seksualiteit aangetast. Sommigen zijn interseksueel geboren, anderen onvruchtbaar. Is het ook mogelijk dat vanwege de zondeval een vrouwelijke ziel in een mannelijk lichaam terecht komt? Of een mannelijke ziel in een vrouwelijk lichaam? Of dat je weliswaar als ‘mens’ geboren wordt, maar dat je eigenlijk ‘in de verkeerde soort’ geboren bent (want je denkt dat je de zintuigen van een kat hebt)? Of dat je als blanke vrouw denkt dat je eigenlijk als kleurling geboren bent? Dit zijn voorbeelden uit de praktijk!

In het kort: het antwoord is nee. In Genesis 2:7 lezen we hoe God de mens gemaakt heeft: “...toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem [lichaam] en blies de levensadem in zijn neusgaten [geest]; zo werd de mens tot een levend wezen [Hebreeuws ‘levende ziel’].” Let op: het lichaam heeft geen ziel ‘ontvangen’. De mens ‘werd een levende ziel’. Een mens is een ‘belichaamde ziel’ of een ‘bezielde lichaam’.

Zowel het materiële als het geestelijke is door God geschapen. Geen van beide is belangrijker, evenmin als we bij water, H₂O, kunnen zeggen dat H₂ belangrijker zou zijn dan O. Een mens is niet gemaakt uit *twee delen*, materieel en geestelijk, die we uit elkaar kunnen halen. H₂ zonder O is geen water meer. Een mens is ook niet gemaakt uit *drie delen* die we uit elkaar kunnen halen. Misschien is het beter geest, ziel en lichaam te zien als drie manieren om jezelf te zien. Het is gewoon niet mogelijk voor een ziel/geest in een verkeerd lichaam terecht te komen. *Die unieke combinatie geest/ziel/lichaam maakt de mens wie hij is.*

Bedenk ook hoe bijzonder het is dat God de levensadem in de neus van Adam blaast: Hij verbindt zich op die manier met de materie, scheidt een nieuw wezen. En God hield van zijn schepping - toen de mens was geschapen, noemde Hij het zeer goed!

De dood was geen onderdeel van Gods oorspronkelijk plan. De dood is een 'tijdelijke' scheiding van lichaam en geest/ziel. De dood is geen 'natuurlijke' toestand, God heeft het nooit zo bedoeld. Dood wordt een werkelijkheid vanwege de zonde. De opstanding, een belangrijk onderwerp in de Bijbel, is de vereniging van onze ziel/geest met ons lichaam, maar wel een veranderd lichaam (1 Kor. 15, Fil. 3:21).

Opstanding van gelovigen: "En God heeft niet alleen de Heere opgewekt, maar zal ook ons opwekken door Zijn kracht" (1 Kor. 6:14).

Opstanding van ongelovigen: Ongelovige mensen worden ook opgewekt (ziel/geest verenigd met hun lichaam) voor het oordeel (Joh. 5:28-29, Hebr. 6:2; Op.. 20:12-13).

Onze hoop houdt ook de verlossing van ons lichaam in: "...ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de *verlossing van ons lichaam*" (Rom. 8:23). Let op, het gaat niet over een verlossing 'uit' ons lichaam (zoals de Grieken dachten) maar de verlossing 'van' ons lichaam, dus ons lichamelijke bestaan dat door zonde en gebrokenheid is getekend.

Elk mens is een belichaamde ziel. Ons lichaam is onderdeel van wie we zijn hier op aarde. Door de opstanding weten we dat ons huidige lichaam gerelateerd is aan ons toekomstige verheerlijkte lichaam. Ons lichaam is dus geen bijzaak of tweederangs onderdeel.

10. Staat de Bijbel negatief tegenover chirurgie en medische behandelingen?

De Bijbel moedigt ons aan om, na en naast gebed, dankbaar gebruik te maken van de dienst van artsen. Maar we kunnen wel ethische vragen stellen rond het snijden of verwijderen van gezonde lichaamsdelen en ook het meebewegen op grond van de valse overtuiging (leugen) dat iemand van geslacht kan veranderen. Het kan helpen als we naar het doel van de medische ingrepen en behandelingen kijken: is het doel correctief, schoonheid of transformatief?

Lees verder: We komen medische mensen in het Oude en het Nieuwe Testament tegen. Lukas, die door God gebruikt werd om een groot deel van het Nieuwe Testament te schrijven, werkte als arts (Kol. 4:14). Soms komen we negatieve opmerkingen tegen, zoals die over koning Asa die ziek werd aan zijn voeten. "Zijn ziekte was heel ernstig. Desondanks zocht hij in zijn ziekte niet de HEERE, maar de geneesheren" (2 Kron. 16:12). Hier is de les: als je ziek bent, ga dan eerst in gebed, zoek eerst de Heer.

Markus vertelt ons over een zekere vrouw die al twaalf jaar bloedvloeingen heeft. Voordat Jezus haar geneest, lezen we dat ze “veel geleden had door toedoen van veel dokters, en alles wat zij bezat, daaraan uitgegeven had en geen baat gevonden had, maar met wie het veeleer erger geworden was” (Mark. 5:26). Dit hoeft niet gezien te worden als iets negatiefs over dokters, of dat we een keuze moeten maken tussen Jezus (Goddelijk bovennatuurlijke ingrijp) en dokters. Jezus Zelf, die veel mensen genas, bevestigde de legitieme rol van dokters en medicijnen toen Hij zei, “wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn” (Mark. 2:17). Men kan lichamelijk maar ook psychisch “ziek zijn”. Geeft de Bijbel ons hier inzicht in het behandeling van, bijvoorbeeld, genderdysforie?

Kijkend naar het doel, kunnen medische ingrepen en behandelingen in drie categorieën gezien worden:

(1) Correctief: hierbij heeft de operatie en/of behandeling als doel defecte lichamelijke of geestelijke functies in een cliënt te herstellen. Denk bijvoorbeeld aan een knieoperatie, maar ook aan maagverkleiningen, correctieve plastische chirurgie (zoals ooglid-correctie als je slechter gaat zien doordat een ooglid over je oog zakt), castraties of borstamputaties vanwege mogelijke kanker of omdat een vrouw rugpijn heeft door te zware borsten, enz.

(2) Schoonheid: hierbij heeft de chirurgie en/of de behandeling het doel aan een wens of voorkeur van een cliënt te voldoen. Denk hier aan huidbehandelingen en plastische chirurgie van neus, lippen, vergroting van borsten, enz.

(3) Transformatief: het doel van de chirurgie en/of behandelingen is hierbij het uiterlijk van een cliënt zo te veranderen dat hij of zij overkomt als iemand van een ander ras of geslacht.

Naast gebed is volgens de Bijbel categorie (1) een redelijke optie die we met dankbaarheid kunnen gebruiken. Voor categorie (2) denken we dat geen ‘hard’ bijbels principe is overtreden, ook al kan deze vorm van plastische chirurgie wel ongezonde vormen aannemen. Misschien gaat het om een persoonlijke overtuiging en is het motief hiervoor van belang. Categorie (3) toont twee unieke en problematische kanten: ten eerste het verwijderen van gezonde lichaamsdelen, en ten tweede het instemmen met de valse overtuiging (leugen) dat iemand van ras of sekse kan veranderen.

Voor pastorale tips voor kerkleiders, ouders en counselors, verwijzen we je graag naar het gedeelte ‘Hoe kan ik anderen helpen’ onder **Vragen** op het hoofdmenu van deze website en naar een aantal goede ‘Boeken’ onder **Tools** ook op het hoofdmenu van deze website.

Toestemming

Deze tekst (en andere tekst die je op Vernieuwd.com vindt) mag geciteerd of in zijn geheel gebruikt worden op andere websites of publicaties. We vragen wel de bron te vermelden.

